

ترانه‌ی بهاری

گنج در کجایم ؟
 در کوی بهار است
 چون بوی من پرستد
 سدا و بقرار است
 گنج در کجایم ؟
 تا باد صبحی من
 بوی بنفشه ام را
 با خود به خانه آورد
 گنج در کجایم ؟
 بگریم پر ترانه
 بیل عروس خود را
 بر آشیانه آورد
 گنج در کجایم ؟
 بند گلونه در باغ

پرفشاهی جوانی

صد۲ جوانه آرد

وزنه بر جوانه روده

برگ و شکوفه کم کم

تاشافه ۲ ما پر بار

بوسنزه؟ شود خشم

برخیزد کن تو دل را

خانه تکافی از غم

پر خطی بهاری

یک صبح روزگار است

سزوی تو گرفتار

آئین تو بهار است

x x x

۱۹۷۸ مارس